

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Scientia curiosa, inquirens inutilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

recalcitrat; nec minimis saltem digitis permittit se contingi. Et sicut pater vult filium suum huc, illucque, discurre; ut adducat, unde aliquando magnificetur: sic & Mundus vult hominem multis laboribus intrinsecari; ut habeat unde superbiat, unde infletur; & desipiat de vanitate in idipsum. S. Bernardus f. de libris Sapientiae c. 10. *dedit illi scientiam sanctorum.*

Pessimus mons, inflata scientia: in quem tamen videas usque hodie tantam concupiscentiam plurimos reperere filiorum Adam; ac si non noverint, quantum illorum pater in illius montis ascensu descenderit; imò quam graviter ceciderit. Id. f. 4. in Ascensu D.

Proh dolor! filia regis pulcherrima offertur nobis in sponsam; & magis eligimus copulari meretriculis scenicis, scilicet humanae, & mundanae philosophiae. S. Bonaventura in Pf. 118. 66.

Nihil egentius illa mente; quae de Deo extra Deum philosophatur. S. Diadochus Ep. de perfect. Spir. c. 7.

Scientia Philosophorum dicuntur tabernacula Jacob; quia mobilia: tunc enim in fine Mundi Astrologia non erit opus; quia non erit motus caeli; medicina, quia nullus infirmus &c. S. Vinc. Ferr. f. in Octav. S. Joan. Evang.

Xenocrates, ut ad calculum Syllabas revocaret, sudavit; & reperit ex litteris quod quomodo connexis, atque ordinatis, decem milliones, & ducenta Syllabarum millia, confici posse. Quam vanum, & ridiculum, studium! Doultreman l. 1. c. 3. sect. 10.

§. VI.

Scientia curiosa, inquirens inutilia.

Lectne censum dare Caesari? an non? Matth. 22. 17. Pessimus Herodiani se simulant legis inquisitores, ut operiant nequitiam. Justorum enim proprium est, circa legis praescripta excitare quaestiones, Dei viam requirere. Escobar t. 3. Coll. Chr. l. 10. Sect. 1. Obs. 6.

Herodes interrogabat eum multis sermonibus: at ipse nihil illi respondebat. Luc. 23. 9. Dionysius Carthus, ait, eum tacuisse: quia Herodes curiosa, & inutilia, scire voluit. Paolletti D. 15. Pent.

Tu quis es? Joan. 1. 19. Quot quaestiones hi Sacerdotes, & Levitae, excitaverunt? de Joanne omnes; de se nullam. Superaverunt illos turbae illae, quae Luc. 3. 10. eundem Baptistam de se interrogant, *quid faciemus?* & militum. Cum Joannes diceret, *medius vestrum stetit*, &c. quaerendum erat, quid faciemus? ut illum reperiamus. Nos similiter multa quaerimus; sed omnia de alijs rebus: de nobis rauca, aut nihil. S. Bernardus ep. 139. Abailardus nihil nescit omnium, quae in caelo, & in terra sunt; praeter seipsum. Barradius t. 2. l. 2. c. 14. moral. 2.

Hunc autem nescimus. Joan. 9. 29. Ecce quot nescientes, seu nescientiae, sunt de Christo: *ubi est ille?* respondit, nescio. Interrogantur & parentes: *quis ejus aperuit oculos?* & dicunt, *nescimus.* Omnes loquuntur de nescientia veritatis. Verum porro erat, quod ipsi nesciebant;

sed aliqui extra culpam, aliqui cum culpa. Sim. Cast. l. 5. c. 33.

Non est vestrum, nosse tempora, vel momenta. Act. 1. 6. 7. Erant hic solliciti de restitutione temporalis regni Israel; ut tradunt Justinus, Irenaeus, Beda. Debebant autem agere de regno Dei: de temporali regno ad eos non pertinebat. Sylveira in Joan. 4. q. 36. Erant solliciti de temporali restitutione regni; ideo curiositatem eorum reprehendebat; quia negligebant proprium negotium. Id. in Act. 1. 4. Inutiliter quaerenti Discipulo Magister sapiens non responderet. Non sciscitetur miles castrensis, quod tantum scire spectat regiam majestatem. Plus novit docere, quam nos discere valeamus; & docet utilia etiam non rogatus. Hinc per Il. 48. 17. dicitur: *ego Dominus Deus tuus, docens te utilia.* Multa suis Vatibus revelavit, quae providit in utilitatem hominum vergere. *Sed accipietis virtutem.* Plus est gratia; seu praesentia, Spiritus S. quam quaelibet praesentia futurorum. Hinc quoque novimus, quod Spiritus S. Apostolos non omnia docuit; sed quae in eorum, & Ecclesiae, cesserunt utilitatem. quod Paulus 1. Cor. 12. 7. refert. unicuique datur manifestatio Spiritus ad utilitatem. Sim. Cast. l. 14. Act. 1.

Hic autem quid? Joan. 21. 21. *Operam detis, ut quieti sitis, & vestrum negotium agatis.* 1. Thess. 4. 11. Notat otium, & curiositatem aliquorum Thessalonicensium: haec enim duo connexa sunt; indeque oritur inquietudo, vana desideria, invidia. Dicitur sibi putet quisque à Christo: *quid ad te? tu me sequere.* Cornelius 1. Thess.

Stultas autem, & sine disciplina, quaestiones devitas; sciens, quia generant lites. 2. Tim. 2. 23.

Melius est, nihil omnino scientem quempiam, nè quidem unam causam cujuslibet eorum, quae facta sunt, cur factum sit, credere Deo, & perseverare in ejus dilectione, quae hominem vivificat; nec aliud inquirere ad scientiam; nisi Jesum Christum Filium Dei, qui pro nobis crucifixus est: quam per quaestionum subtilitates, & multa loquium, in impietatem cadere. S. Irenaeus adv. haereses l. 2. c. 45.

Curiositas, est studium perscrutandi ea, quae scire nulla est utilitas. S. Anselmus lib. similit. cap. 26.

§. VII.

Scientia utilis.

ME dereliquerunt fontem &c. Jerem. 2. 13. *Foderunt:* quia cum labore magno scientias addiscunt curiosas, vanas, & lucrativas. Cum majori labore acquiruntur haec scientiae, quam scientiae salutis animae; ad quam gratis accipiendam invitamur Il. 55. 1. *omnes sitientes venite ad aquas &c.* Plus valet, habere arborem, & usum fructum ejus; & nescire altitudinem, naturam, & ejus proprietates: quam haec omnia scire, & non habere fructum. Ita plus est, habere finalem utilitatem de Deo, & salutem animae; quam scire omnia attributa Dei, & ipsi non frui. Broymard Scientia.